

Uzdizanje čoveka.

Ne želim da „uzdižem“ Isusa Hrista. Takođe nemam želju da „uzdižem“ Brata Branhama. Ovo može zvučati čudno, jer ljudi pogrešno razumeju značenje te fraze. Ona je uzeta iz Jovana 12:32, gde Isus kaže: „*Kada budem uzdignut sa zemlje, privući ću sve k sebi.*“ Ali ova fraza se često citira kao „kada budem uzdignut, sve ću privući k sebi“. Reči „sa zemlje“ se izostavljaju. Ovaj odlomak se odnosi na Isusovu smrt, jer sledeći stih, Jovan 12:33, kaže: „*Ovo je On govorio, ukazujući kakvom će smrću On umrijeti.*“ Taj odlomak se odnosi na predstojeće raspeće. Stoga, ja nemam želju da „uzdižem“ Isusa Hrista, „ponovo Ga razapinjati“, kao što se govori u 6 -oj glavi, u Poslanici Jevrejima.

Protivnici ove poruke nas često pogrešno optužuju da „uzdižemo“ Brata Branhama. Ponovo kažem, ne želim da „uzdižem“ Brata Branhama, ali želim da slavim Boga u njemu, kao što je Bog bio proslavljan u Pavlu.

Brat Branham je nazivan svim mogućim imenom: od Boga, do satane. Ali, ljudi imaju tendenciju da „od čoveka prave Boga“. Na primer, Muslimani su izjavili da je Muhamed, arapski prorok koji je živeo od 570. do 632. godine nove ere, njihov spasitelj. To jest, uzeli su čoveka i učinili ga Mesijom. S druge strane, Hrišćani tvrde da je Isus Hrist iz Nazareta, rođen od Device Marije, njihov Gospod i Spasitelj, njihov Mesija, njihov Otkupitelj, žrtveno Jagnje, ali je On bio uzdignut od zemlje, zato što je neko smatrao, da je On pravio od Sebe Boga. Učenicima je bilo zabranjeno da ga zovu „Isus“, zato što samo Njegovo ime znači „Jehova Spasitelj“. Takođe im je bilo zabranjeno da Ga zovu Emanuel, što znači „Bog sa nama“. Zaista, Isus Hrist iz Novog zaveta je bio Jehova, Bog Starog zaveta. Mi znamo da je sve, što je bilo u Bogu, On izlio u Hrista, i sve, što je bilo u Hristu, On je izlio u Svoju Crkvu.

Zatim, u Bibliji nalazimo primere Božjih ljudi koji su pogrešno smatrani Mesijom. Prvi primer je, naravno, Jovan Krstitelj, koji je došao u Duhu Ilijinom, kao preteča Isusa Hrista, ispunjavajući Malahiju 3. O njemu je posvedočio sam Hristos, rekavši da je Ilija taj koji će doći i okrenuti srca očeva deci. Ljudi su ga pomešali sa Hristom, jer su čekali prvu pojavu Gospoda.

Posle brodoloma, pa čak i posle ujeda smrtonosne zmijske, na Pavla se gledalo kao na đavola. Verovali su da je zmijska Božija osveta za to, što se spasao od brodoloma. Međutim, pogledajte kako se njihov stav promenio, kada nije umro od ujeda zmijske. Odmah su se predomislili i rekli da je on bog. Takođe su nas „počastili velikim poštovanjem“, kako je Pavle rekao, i nema sumnje da su imali želju da ga obožavaju, zbog divnih dela koja je učinio u njihovoj sredini.

U kući stotnika Kornelija, Petra je dočekao čovek koji mu se klanjao, jer je Petar došao kao ispunjenje vizije date Korneliju. Petar je odbio da prihvati takvo poštovanje, koje je pripadalo samo Bogu, i uverio je Kornelija da je on bio čovek, poput njega.

U Otkrivenju 19:10, Jovan kaže: „*Padoh pred njegove noge (pred noge anđela glasnika) da mu se poklonim; ali on mi reče: pazi, ne čini to; Ja sam saslužitelj tebi i tvojoj braći, koja imaju svedočanstvo Isusovo; Bogu se poklonite, jer je svedočanstvo Isusovo duh proroštva.*”

Pavle, dok je propovedao u Likaoniji, iznenada je video da jedan hromi čovek imao veru za izlečenje, i on „*reče gromkim glasom: ...ustani pravo na svoje noge. I odmah je skočio i počeo da hoda.*” Ljudi koji su to videli, odmah su objavili da su „*bogovi u ljudskom obliku sišli k nama*”. Već su bili spremni da prinesu žrtvu, verujući da je Varnava, koji je bio sa Pavlom, Jupiter, a da je Pavle Merkur. Dvojica apostola, čuvši to, „*pocepaše svoju odeću i, bacivši se u narod, gromoglasno govoriše: Ljudi! Šta vi to radite? i mi smo ljudi kao i vi, i propovedamo vam Jevanđelje, da biste se od ovih lažnih stvari obratili živom Bogu.*” Zašto su, pak, ovi nesrećni, obmanuti ljudi to radili? Zato što su videli moć Božiju, koja se pojavljuje u ova dva čoveka, pa su pokušali da te ljude naprave bogovima.

Sada, u Jovanu 10:34, Isus kaže: „*Zar nije napisano u vašem zakonu: 'Rekoh: Vi ste bogovi'? Ako je bogovima nazivao one, koji su imali reč Božiju, a Pismo se ne može narušiti, Onome li, koga je Otac posvetio i poslao u svet vi govorite: 'huliš', jer rekoh: 'Ja sam Sin Boga?'*” Isus se pozvao na Davidovu izjavu, u Psalmu 81:6. stih: „*Rekoh: vi ste bogovi, i svi ste sinovi Svevišnjega.*” Isus ih je podsetio da se Sveto pismo ne može narušiti. Na taj način, istinita je ta izreka da su oni, kojima Reč dolazi, bogovi.

Neki su Brata Branhama nazivali Bogom. U svojoj propovedi “Ranjena zmija”, ili “Ko je Vilijam Branham”, on skreće pažnju na ovo verovanje nekih ljudi, i ne ostavlja nikakvu sumnju da ga on suđuje. Na toj traci, on govori o tome, kako mu je jednom na jugu prišao čovek i rekao: „Verujem da ste vi Sin Božiji.” I još mu je jedan čovek u Kanadi je napisao rođendansku čestitku, na kojoj je pisalo: „Vilijam Branham je moj Gospod.” Na tim mestima je, čak, pronašao ljude koji su krstili u ime Vilijama Mariona Branhama. (Sećate se kako je Pavle rekao: „*Zahvaljujem Bogu što nisam krstio nikoga od vas, osim Krispa i Gaja, da ne bi neko rekao, da sam krstio u moje ime.*”) Jovana Krstitelja, preteču prvog Hristovog dolaska, neki su nazivali Bogom. Da se prototip ne bi promenio, bilo je potrebno da i Vilijama Branhama, preteču drugog Dolaska, neko nazove Mesijom. Isto tako, kao glasnika sedmog crkvenog doba, trebalo je da ga nazovu Bogom, kao što su nazivali Pavla, glasnika prvog crkvenog doba.

U svojoj propovedi, “Ranjena zmija”, Brat Branham govori o viziji zmijske, koju je on udario i ranio. Nešto u viziji mu je odvučlo pažnju, i, pre nego što je uspeo da je ponovo udari, zmija je skliznula u vodu. (Brat Branham je uvek učio da voda predstavlja masu ljudi.) Tumačenje vizije je bilo ovakvo: ubedenje u to, da je on bio Sin Božiji, Mesija, ostaće među ljudima, iako je on tome verovanju zadao veoma snažan udarac. Ali, on je rekao da mi nemamo ništa s tim. Nazvao je to antihristom, jer ga to uzdiže na položaj Hrista. Slično Jovanu Krstitelju, rekao je: „*Ja moram da se smanjujem, On mora da raste.*” Rekao je da će, pre nego što dođe “Sve u Svemu” biti prorok u Ilijinom duhu. On nije poricao da je on bio taj, ali je na jednoj od svojih kaseti, o Pitanjima i odgovorima, dao upozorenje: „*Ako me zamenite Isusom Hristom i kažete da sam ja Gospod Isus Hristos, vi od mene pravite antihrista.*” On je nastavljao: „*Radije bih se pojavio pred Bogom kao onaj koji nije izvršio svoje obaveze, nego da se sretnem sa Njim kao antihrist. Ali, on koristi jednostavno poređenje, da razjasni*

situaciju: „Da se u meni nalazi duh Betovena, stvarao bih muziku kao Beethoven, zato, ako govorite da Hrist živi u meni, molim se da ste svih sto posto u pravu.“

U knjige "Izlaganje o sedam crkvenih doba", Brat Branham kaže:

„Hoću da napravim još jedno poređenje između Sedmog glasnika, preteče drugog Gospodnjeg dolaska, i Jovana Krstitelja...“

Taj prorok-glasnik će imati takvu moć pred licem Gospodnjim, da će biti onih koji će ga pogrešno uzeti za Mesiju, tačno kao što su učinili u dane Jovanove, kada su izašli i pitali da li je on Mesija, i on odgovorio da nije.“

Ali, Brat Branham nas upozorava da će u poslednjim danima postojati neki duh, koji će prevariti neke ljude, da veruju da je Sedmi glasnik Mesija, ali neće prevariti izabrane, jer ih je nemoguće prevariti.

On kaže da on nije Gospod Isus Hristos i nije Mesija, nego je vaš brat, sluga Gospodnji, prorok Božiji, i ne treba mu veća čast nego Jovanu. Tragedija je u tome, kako on objašnjava, da ti ljudi nisu neprijatelji, nego njegovi prijatelji. Mogao je, jednostavno, da zaboravi na svoje neprijatelje, kako kaže, ali to su bili dobri ljudi, njegova braća, koji su ga voleli i pristajali su da urade šta god bi ih on zamolio - osim jednog - kada ih je zamolio da prestanu da hodaju u ovom lažnom verovanju i učenju. Nakon propovedi Brata Branhama, "Ranjena zmija", ovi ljudi su došli kod njega i tražili oprostaj, i rekli da više neće pričati o tome. Ali, i to je najneverovatnije, oni to nastavljaju da rade do današnjeg dana.

To verovanje da je Brat Branham bio Bog, jeste snažan prožimajući duh, koji je jedan od razloga za odbacivanje ove poruke. I sam sam iskusio uticaj tog duha, i pričali su mi i o drugim slučajevima, koje ću ovde ispričati. Jedna porodica, koja je čvrsto verovala da je Brat Branham Bog, putovala je širom zemlje i boravila u određenoj hotelskoj sobi, u određenom gradu. Nazovimo ih porodicom „A“. Druga porodica, koju ću ja nazvati „B“, prolazeći tim gradom, igrom slučaja je odsela u istom hotelu, i u istoj sobi. Porodica B je verovala u istinu, da je Brat Branham bio Božiji prorok.

Te noći, dok je porodica B spavala u toj sobi, brat B i njegova žena su se budili nekoliko puta, i svaki put su imali nešto poput otkrivenja koje je govorilo: „Vilijam Branham je Bog. Bili su veoma uzbuđeni zbog toga i sutradan su o tome razgovarali jedni s drugima. Ovo iskustvo ih je toliko uznemirilo, da su to ispričali svojim prijateljima, a oni su, zauzvrat, prepričali priču Bratu Branhamu, pitajući šta to znači. Dakle, brat B i njegova porodica nisu znali da je porodica A boravila u toj prostoriji pre njih. Brat Branham im je, uz pomoć Duha, objasnio taj čudan događaj. „Evo šta se dogodilo“, rekao je, „brat A i njegova porodica su ostali u toj sobi dan pre vas, i oni imaju taj duh. Taj duh je još uvek bio u prostoriji, i eto šta su čuli Brat B i njegova žena.“ Za mene je to bio dokaz, da je to duh.

Kao dodatni dokaz da je vera u božanstvo duh, sećam se 21. novembra, 1965. godine, kada je Brat Branham prvi put posetio Tabernakul Tuson. U skladu sa njegovim zahtevom da mu daju pet minuta, Brat Branham je objasnio gomili da me je zamolio da dođem u Tuson, i da podržava ovaj tabernakul i izjavljuje da je to „njegova“ crkva. Ispričao je kako mu je Gospod

pokazao tu zgradu, pre nego što je bila iznajmljena. Pošto je on morao da održi svoje kratko obraćanje, prirodno je da su oni ljudi, koji su verovali da je on Bog, bili prisutni u velikom broju.

Iako sam izražavao veliku želju da toga jutra vidim njega za propovedaonicom, on je bio nepokolebljiv u tome da propovedam ja, kako bih mogao da zauzmem svoje mesto pastora crkve. Želeo je da ja budem nezavisan, ali uz njegovu podršku, gde je neophodno. Toga jutra, dok sam propovedao "Koliko je veliki Bog" i došao do mesta u Pismu o tome da je Reč „oštrija od mača sa dve oštrice" i „razabira misli i namere srca", nešto mi je progovorilo, dok sam stajao na propovedaonici i reklo: „Razlučuje misli i namere srca, Brat Branham to čini - to i jeste Bog." To mi se desilo tri puta. Opirao sam se da to ne iskažem.

Toga jutra, odmah posle službe, Brat Branham je došao do mesta ispred propovedaonice i čestitao mi na tom poslanju. Brat Roj Roberson mi je prišao da mi čestita na imenovanju i stajao je tamo kao svedok, kada mi je Brat Branham rekao ove reči: „Brate Peri", rekao je (pravo ispred propovedaonice), „sećaš li se kako je u 21- om psalmu David rekao: 'Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?' Ko je to bio?"

„Bio je to Hristos na krstu", brzo sam odgovorio. Onda mi se odjednom otvorilo. „Brate Branham", rekao sam, „uhvatili ste to u mom duhu!"

„Tri puta", odgovorio je.

„Ali, Brate Branham", rekao sam, „David su bila usta; vi ste Božija usta".

„Brate Peri, ja moram da govorim stvari u prvom licu, to nisam ja, to je On.

I ponovo sam rekao: „Brate Branham, vi ste prorok, vi ste Božija usta!"

Njegov konačan odgovor nije ostavio nikakvu sumnju u vezi sa tim kakvo je bilo njegovo mišljenje, i ja ću ga uključiti ovde, da ne bi bilo nikakvih nesporazuma. U njegovom glasu nije bilo nikakvog oklevanja, kada je rekao: „Brate Grin, nikada ne zaboravi da sam ija iz Kentakija!"

Pošto verujem da mi je prorok Božiji izgovorio te reči, nisam ih zaboravio. Verujem da je to bio prorok u kome je Bog obitavao, posećujući ovu generaciju, glas Božiji ovoj generaciji, Taj isti Isus Hrist danas, koji otkriva Sina Čovečijeg, tačno kao što je On bio otkriven u službi Isusovoj, tačno kao što je On bio otkriven kod šatora Avraamovog, otkrivajući tajne u Sarinom srcu, okrenuvši joj se leđima.

Ali, ja sam počeo da se pitam zašto mi je Brat Branham rekao da se setim da je on iz Kentakija. Kako mi se to otkrivalo, zbunjivala su me sve nova pitanja. Slušao sam njegove propovedi, na primer "Uznesenje", gde je on govorio o svom jeziku. Usredsredio sam svoju pažnju. Možda treba obratiti pažnju na njegov jezik? Primetio sam kako su oni, koji su verovali u njega kao u Boga, izvrtali njegove reči, dokazujući svoju tačku gledišta. Na primer, nakon što je razaznao tajne srca u molitvenom redu, on se molio, i čovek je odmah ozdravio,

zatim se okretao okupljenima i rekao: „Dakle, sada znate da to čovek ne može učiniti, samo Bog. Zavedeni ljudi su odmah ćulili svoje uši i objavljivali da, ako je samo Bog mogao to da uradi, a Brat Branham je to uradio, onda ga je to učinilo Bogom. Brat Branham je govorio o ovom pitanju, rekao je da je to „telesno tumačenje duhovnog otkrivenja“. Bilo mi je potpuno jasno na šta je mislio. Za mene je jasno rekao: „Nisam ja ovo uradio. Bog to čini.“

U porukama poput “Bog koji nam je otkriven”, gde je on govorio da je u Isusu Bog obitavao u jednom Čoveku, ali je posle Pedesetnice prebivao u čoveku (“čovečanstvu”). On koristi oblik jednine reči „čovek,“ a ne množine „ljudi“. Kasnije sam zapazio čudnu stvar, kada je rekao da je posle Pedesetnice Bog prebivao u reformatorima (množina - Prev.). Zatim, kada sam čuo poruku “Stani na Isusovu stranu,” koju je on propovedao braći svoje crkve, rekao je sledeće: „Dakle, večeras je ovde samo čovek.“ To me je podsetilo na jedno vreme, kada smo mi, nas trojica braće, stajali zajedno, i kada nas je Brat Branham pozvao: „Čoveče, pođi sa mnom!“ Nisam razumeo. Da li je rekao: „Ljudi, pođite sa mnom“, ili je razgovarao samo sa jednim? Međutim, znao sam da se obraća svoj trojici.

Kada sam počeo dalje da istražujem ovu stvar, tražeći bilo kakve tragove na snimcima, konačno sam shvatio da Brat Branham nije koristio reč „muškarci“. Uvek je govorio reč „čovek“. Na kraju svoje besede “Pomazanici na kraju vremena”, govoreći o dvojici ljudi, Janiju i Jamvriju, on se jasno poziva na njih kao na čoveka, a ne kao na ljude. Iako on čak naglašava da to nije bila jedna osoba, već dve, ipak je koristio jedninu. Ova situacija je dostigla svoju granicu, kada sam obratio pažnju da je propoved “Čovek pozvan od Boga” pogrešno naslovljena. U toj propovedi, on jasno kaže da se zove “Ljudi pozvani od Boga” [Semantički prevod - Prev.]. Član jednine te reči je bio dodat naslovu [A God Called Man - Prev.]. Tako da, da je on rekao „neki čovek“[“a man” - Prev.], pretpostavio bih da govori o jednom čoveku, što su želeli da čuju oni, koji su verovali da je on bio Bog - taj Bog, koga ljudi zovu čovekom.

U toj propovedi, on govori o Davidu, Josifu, Mojsiju, Jovanu, Pavlu, Petru; on govori o ljudima. Sada je jasno da on koristi oblik jednine, da izrazi reč u množini. On govori o ljudima koje je Bog pozvao. Ovo nije neko tumačenje Reči, ovo je ukidanje neznanja o Reči. (Petar je rekao: *„U poslanicama našeg ljubljenog brata Pavla, postoje neke zbunjujuće stvari, koje je teško razumeti, koje neuki i nestabilni izokreću, kao i ostatak Svetog pisma, na svoju sopstvenu propast.“*)

Uzeti poruku Brata Branhama i nastaviti praviti ga Isusom Hristom, kada je upozorio da je to antihrist, znači lišavati svake svetosti krv Isusa Hrista. Taj duh je veoma rasprostranjen među nekim sledbenicima Brata Branhama. Ali, tako treba da bude, da prototip ostane veran. Uvek se sećam kako mi je rekao da „držim ravnotežu u Svetom pismu“. Kao rezultat toga, smatram se odgovornim za isticanje ravnoteže u Poruci. Čovek mora da sasluša prednosti i nedostatke, a zatim da uzme istinu, koja je u sredini. U suprotnom, počecete da radite tačno tako, kao što je, na primer, uradila grupa Jednota, koja je stigla do krštenja u ime Isusa Hrista, i tu se zaustavila; ili uzmite Crkvu Hristovu, šta su oni uradili sa organizovanošću; ili baptisti, sa svojom večnom sigurnošću; ili metodisti, sa svojim episkopalnim metodom osvećenja. Možete biti opčinjeni sa bilo čime od ovoga. Isto je i sa crkvenim poretkom, može se legitimisati kao slovo, ili može imati Duha. Ali, ako slovo nešto kaže: „Duh daje porast“, i tada je istina u

sredini.

Počeo sam da primećujem da su neki od ljudi, koji se pridržavaju ovog verovanja suprotnog Reči o Bratu Branhamu, uzimali Sveto pismo gde je Isus rekao: „Niko ne zna, osim Onoga koji je sišao od Oca“, i primenjivali ga na Brata Branhama. Oni kažu: „Koliko si puta čuo Brata Branhama da kaže: 'Ja sam sišao jutros k vama, da propovedam?'“ Ali, stvar je u tome, da je Brat Branham živeo na brdu Jutika Pajk, i za mene je sasvim očigledno da je time govorio da je sišao odozgo, iz svog pastorskog doma, u crkvu da im propoveda. Ali, pošto su oni toliko neuravnoteženi, moraju da uzmu prvu stvar na koju naiđu, zatim da uzmu nešto drugo, da dokažu tu prvu stvar, probijajući se i pipajući dublje u apsolutno neutemeljene sfere, kako bi dokazali svoju tačku gledišta.

Konačno, krajnja degradacija njihovog razmišljanja je njihovo pripisivanje nevinog rođenja Vilijamu Branhamu. Znam to, jer su pokušali da i mene ubede u to lažno učenje. Dok je baka Branham još bila živa, jedan od ovih ljudi joj je jednom prišao, u prehrambenoj prodavnici, i nazvao je „Marijom“. Mogu da zamislim kako im je ova crnokosa žena, sevajući očima, sa ivicama ušiju pobeledih od naleta emocija, jasno stavila do znanja da ona nije bila devica, da je Čarls Branham otac njenog starijeg sina, Villiama.

Toga dana, kada su mi se prvi put obratili sa ovim učenjem o nevinom rođenju, odmahnuo sam glavom u neverici da bi ljudi, koji tvrde da ga vole, mogli da podstaknu takvo lažno učenje. Rekao sam im da to nikako ne pronalazim u Svetom pismu, i Brat Branham je rekao da sve u Poruci mora biti u Svetom pismu. Oni su odgovorili pitanjem, da li je tačno da je Brat Branham poučavao da svako Pismo ima složeno značenje. Pitao sam da li misle na Isajino proročanstvo o nevinom rođenju Isusa, a tako i na Brata Branhama. Oni su odgovorili da je tako. Skrenuo sam im pažnju na činjenicu da je Isus ispravio Mariju, kada je rekao: „Moram da se bavim poslom svoga Oca.“ Pitao sam ih kako bi to moglo biti, jer je Brat Branham nazvao Čarlsa Branhama svojim ocem i dao veoma zemaljski primer o tome kako je njegov otac svake Nove godine odustajao od žvakanja duvana. Rekao sam im da se sećam da je Brat Branham govorio o sebi kao o kukolju i grešniku, spašenom Božijom milošću. Onda je taj brat, sa kojim sam razgovarao, izneo svoj vrhunski argument : „Ali, zar ga nisi čuo da kaže da treba da se bavi Očevim poslom?“

Ako su oni mislili da me time ubede, nisu uspeali, jer sam rekao: „Da, gospodine. Ali on je i meni rekao da radim posao svoga Oca, ali ja znam da je moj tata P. O. Grin. Nastavio sam: „Slušajte, gospodine, jedini razlog zašto je Isus Hristos rođen na devičanski način, bio je da zaobiđe seme zmije, da bi On mogao da bude savršena žrtva i da umre za grehe čovečanstva. Brat Branham je rekao da je Isus umro za Mojsijeve grehe. Takođe je rekao da je Isus Hrist umro za njegove grehe (brata Branhama).“ Izneo sam na njihovo razmatranje gvozdenu logiku da, ako je Brat Branham morao da se rodi na devičanski način, da bi mogao da bude bez greha, da bi i on mogao da umre za naše grehe, onda je Isus Hrist uzalud visio na Golgoti. Sa svoje strane, ovo je isto što i nepoštovanje krvi Isusa Hrista kao svete, i to nije ništa drugo, do antihristovo učenje. Brat Branham je rekao da nemam ništa sa ovim, jer, da biste branili takvo objašnjenje, morate ići dalje od Svetog pisma. Šta je Antihrist? To je anti-Reč.

„Slušajte, gospodine“, rekao sam, „da ostavimo pitanje njegovog rođenja, jer vidim da ste u to uvereni, ali zar vi ne znate da on ima decu? Zar ne razumete šta to znači?“

Odgovor na ovo pitanje se nije uklapao ni u jedan okvir, rekao je: „Ali mogao je da ih izgovori u postojanje.“

„Gospodine“, rekao sam, „možete ubediti sebe u to, i možete ubediti druge u to, ali postoji jedna osoba na ovoj zemlji, koju nikada nećete ubediti u to, a to je njegova žena, Sestra Branham.“ Na to on nije imao šta da se suprotstavi, i ja sam otišao.

Izneo sam ovu temu, samo da bi ljudi znali da ne izbegavam nikakva pitanja. Ne poričem da postoje ljudi, koji veruju takve stvari o Bratu Branhamu. Ali, želim da znate, i želim da ovo bude ovekovečeno: svim srcem verujem da Brat Branham nije bio saglasan sa tim. Kada me je zamolio da dođem u Tuson, rekao je: „Brate Grin, ti ljudi prave greške, ali oni su dobri ljudi. Oni greše, jer su dali telesno tumačenje duhovnom otkrivenju, jer nisu imali pastora.“ Ja sam uzvratilo, rekavši da je on bio njihov pastir. Njegov odgovor je pogodio tačku: „Ja nisam pastor, ja sam prorok. Ja treba da odlazim u ove planine i da čujem od Boga, i da izađem sa 'tako govori Gospod' i da se vraćam nazad.“

Još više sam shvatio suštinu problema, kada mi je rekao o svom odnosu sa tim ljudima. Rekao mi je da su oni bili toliko bliski, da nije stigao da napusti auto i popne se u posetu od Bogu, kada je, silazeći odatle, cela grupa ljudi već stajala i čekala ga sa pitanjem: „Šta se desilo?“

„A znaš kakav sam“, rekao je, „uvek se raspičam. Nisam to trebao da uradim.“ (Danas, razmišljajući o tome, suze mi naviru na oči, baš kao i onog dana, kada mi je to rekao.)

Ali, oni koji ne veruju da je Brat Branham bio Božiji prorok, ne shvataju kakav je to kompliment, kada ga neko nazove Isusom Hristom. Jedan čovek govori na sledeći način: „Većina propovednika propoveda Isusa Hrista, ali Vilijam Branham je živeo Isusa Hrista.“ O, kada bih mogao da živim takav život, da bi ljudima bilo teško da razlikuju gde je Peri Grin, a gde Isus Hrist, da ljudi ne vide mene, nego da vide Njega.

Da, neki nisu videli razliku. Kada čujem da neko kaže da je on bio Isus Hrist, to samo potvrđuje moje poštovanje prema Bratu Branhamu, jer je on bio takav Božiji čovek, da neki, čak, nisu mogli da razlikuju. Ali, za one koji bi ovo iskoristili protiv poruke Brata Branhama i rekli da je ona pogrešna, želim da ukažem na Izlazak 4:11, gde Bog odgovara na Mojsijevu primedbu da on neće moći da učiniti ono, na šta ga je Bog pozvao, sa rečima: „*Ko je čoveku dao usta? ko čini nemim, ili gluvim, ili progledalim, ili slepim? Nisam li to Ja, Gospod?*“ Bog je govorio Mojsiju da ga je On stvorio onim, što je bio. Na isti način, verujem da je Bog učinio Brata Branhama onim, što je bio, tačno kao što čini sa svakim koji nešto vredi čovekom - on je takav samo zato, što ga je Bog stvorio takvim.

Božije reči o predstojećoj službi Mojsija i njegovog brata Arona, zabeležene su u Izlasku 4:15-16: „*Ti ćeš govoriti njemu (Aronu) i stavljaćeš reči u njegova usta; a Ja ću biti s tvojim ustima i s njegovim ustima, i učiću vas šta treba da činite. I on će govoriti narodu, umesto tebe. Dakle, on će biti tvoja usta; a ti ćeš biti njemu umesto Boga*“. Vidite, Aron nije imao poruku.

Božija reč je dolazila Mojsiju, i on je, zauzvrat, govorio Aronu, koji je izašao i govorio narodu. Aron nije bio prorok Božiji, on je bio Mojsijev prorok. Mojsije je bio prorok, usta Boga. Eto zašto mogu da kažem celom svetu, da nemam nikakvu poruku. Svedočim samo o onome što sam video i čuo u životu Brata Branhama, čija je usta iskoristio Bog.

Brat Branham je učio da je Hrišćansko krštenje, krštenje u Ime Gospoda Isusa Hrista, Koji je umro za moje grehe, za tvoje i za grehe Brata Branhama. Ali, brat Branham je bio čovek poslat od Boga, čovek u kome je Bog obitavao, „sveti čovek pod nadahnućem Svetoga Duha“, koji je govorio Božiju Reč ovom naraštaju. Tačno kao što je Jovan Krstitelj bio više od proroka, tako je i naš Brat Branham bio više od proroka. Bio je glasnik Sedmog crkvenog doba, zvezda u ruci Isusa Hrista. On je jedan od „sedam očiju“ u knjizi Otkrivenja, koji otkrivaju Isusa Hrista, Jagnje Božije zaklano od postanka sveta, a takođe je i glasnik Zaveta, koji je Bog sklopio sa ljudima: „Otići ću i opet ću doći. Pripremite se za susret sa Gospodom.“ On je, takođe, bio onaj „kome je dolazila Reč Božija“, i stoga, prema Jovanu 10:34, nema ničeg lošeg u pozivanju na njega, kao što se to radi sa drevnim prorocima, to jest „bogovima“, jer „Sveto pismo se ne može narušiti.“

Kada je Isus Hristos hodao među Galilejcima, On je učinio mnoga znamenja i čudesna, govorio je Svoje učenje, Svoju Poruku vaskrsenja, Poruku puta, života, istine, i doneo ljudima nadu, stvarnost i život. Sa velikim strahom Božijim, svedočili su da je „Bog posetio ovaj naraštaj u životu proroka“. Tako da danas mogu reći da je Bog posetio ovu generaciju, jer je poslao moćnog proroka - Vilijama Mariona Branhama.

<http://www.believersnewsletter.org>

Email info.bnl.ministries@gmail.com